

**LISTY
Z AURA – PONTU**

IV/2017

ZIMA

Obsah:

Vážení přátelé.....	3
Kontakty.....	4
Česká a slovenská dramatika.....	5
Daniel Doubt	L.Smrčková, P.Khek
Jan Pytel	
Nové překlady.....	6
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
de Wet - Hančilová	McPherson - Vokoun
Místo - Iváková	
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Schimmelpfennig - Zachatá	Schmidt - Zettlová
Schmalz – Jičínská a kol.	Lauterbach - Kotrouš
Klaus - Semotamová	
Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....	11
Nepřeložené texty.....	12
<i>Dramatické dílo Agathy Christie</i>	
<i>Dílo Ingmara Bergmana</i>	
<i>Anglicky psaná dramatika</i>	
Letts	Noonan
Rogers	O'Reilly
Elridge	Edmunson
Maxwell	Harris
Thompson	Tobias
Cook	Kirkwood
Gow	Sherman
Rylance	McKeever
<i>Německy psaná dramatika</i>	
Schimmelpfennig	Küspert
Kehlmann	Stuhler
Böll/Jonigk	Pinkus/Kruppa
de Velasco/Fillers	Bohnet/Alexy
	Limburg

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **zimní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 6000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Adéla Vondráková, Michal Kotrouš

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Adéla Vondráková – tel.: 702 044 531, adela.vondrakova@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

Daniel Doubt

VZKŘÍŠENÍ

5 m, 3 ž

„Je mi čtyřicet a poprvé cítím, že život má smysl!“

„Nechci vám kazit radost, ale z psychologického hlediska je to spíš trochu děsivé.“

Samuelu Goldwynovi už zase odmítli v nakladatelství knihu. Ostatně, laťka šla tak nízko, že už píše snad jen o veverkách. Ředitel Bishop by raději publikoval něco od Andrew Maxwella, který ale prochází autorskou krizí – je nešťastně zamilovaný do redaktorky Annie a nemůže psát. Annie je zas zamilovaná do Bishopa a Bishop miluje jen a jen knihy. Nešťastně zamilovaný je ostatně i jejich vrátný, kterého zas pronásleduje zamilovaná sousedka. Téhle skupině nešťastníků už nepomůže ani jejich – nešťastně zamilovaný – psycholog.

Hra, ve které zcela chybí opětovaná láska, oplývá mnoha bizarními paradoxy, slovním i situačním humorem a přivádí na scénu zábavně potrhle postavy. I tak se ale daří hře rozeznit i zásadnější lidská témata – od existence Boha až po hledání smyslu bytí.

Hra byla určena pro Dejvické divadlo v Praze, kde měla v roce 2016 svou světovou premiéru.

Jan Pytel

PŮJDEME ZA KAŽDÉHO POČASÍ

3 m, 1 ž

Hra se zlehka dotýká obvyklých témat, která vznikají mezi mužem a ženou. Zajímavá je ale především svou experimentální formou a neobvyklým smyslem pro humor. Opírá se o množství otázek a jednoduchých, holých, příkrých oznamovacích vět. Výsledkem je neobyčejný temporytmus textu, zajímavé plynutí času i zcela nezvyklý způsob vyprávění. Vrstvení otázek těsně za sebe a tím způsobená zkratkovitost textu jsou navíc často velmi komické, protože nutí čtenáře/diváka domýšlet si odpovědi. Autor, jako by se snažil postihnout téma co v nejobecnější šíři, když do textu doplnil i alternativy (*Máš oheň/zapalovač/zápalky?*) a věty oprostil od většiny upřesňujících přídavných jmen.

Hra byla zařazena mezi finálové texty Anonymní dramatické soutěže 2017.

Lenka Smrčková, Pavel Khek

DEBURAU

5 m, 3 ž

Životní příběh nejslavnějšího mima s českými kořeny. Jean Gaspard Debureau, muž, který rozdával smích a štěstí, a sám zůstal smutným králem ticha...

Světová premiéra proběhla v říjnu 2017 v Městském divadle Mladá Boleslav.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Reza de Wet (Jihoafrická republika)

PŘES ŘEKU (CROSSING)

přeložila **Barbora Hančilová**

1 m, 3 ž

drama

Drama se odehrává zjara roku 1930 a o dvacet let dříve v jižní Africe v domě-hotelu dvou stárnoucích sester, dvojčat Hermien a Sussie. Dům stojí na břehu řeky, k níž přijíždějí zlatokopové a hledači diamantů. Mnohým z nich se řeka stala osudnou, když se ji pokusili nedaleko od příbytku sester překročit v době záplav. Hermien a Sussie zdědily po matce povinnost varovat příchozí před nebezpečím řeky a pohřbít těla těch, co jejich rady neuposlechnou. Své poslání splňují vyhledáváním utonulých v řece, kopáním hrobů a pohřbíváním těl v zahradě za domem, kde během let vznikl improvizovaný hřbitov.

Řeka a její oběti představují celý jejich společný život; během dlouhých večerů si prohlížejí relikvie, které jim po utonulých zůstaly - knoflíky, korále atd. Vzájemný vztah Hermien a Sussie je napjatý - Hermien je panovačná a krutá k Sussie, jež je od narození handicapována kvůli hrbu. Neustále jí její tělesnou deformaci připomíná a nedovolí ji například setkat se s hosty, jimž sestry pronajímají pokoj, protože by je svým vzhledem vyděsila. Sussie naopak vyčte Hermien, že za její deformaci je zodpovědná ona, protože ji v matčině děloze utlačovala svými dlouhými kostmi.

Matka jim kladla na srdce, aby vždy zjistili jméno každého z utonulých. Jinak je duch beze jména bude chodit strašit. To se stane v případě mrtvé dívky, jejíž jméno se sestry pokusí zjistit během seance, kdy Hermien funguje jako médium. Duch nařká nad tím, že si nemůže vybavit své pravé jméno, Ezmerelda je jen umělecký pseudonym. Jak seance pokračuje, děj se retrospektivně vrací o dvacet let dříve, kdy se v domě během silné bouře a záplav ubytoval hypnotizér Maestro se svou mladičkou asistentkou Ezmereldou.

Maestro jezdí k řece bavit zlatokopy a hledače diamantů, kterým dovolí zneužívat zhypnotizovanou Ezmereldu. Když to během návštěvy u Hermien a Sussie přizná, Hermien chce, aby Ezmerelda zůstala u nich, nechala Maestra odjet samotného a vrátila se k matce, která ji Maestrovi prodala. Vypadá to, že Maestro a Ezmerelda jsou jediní živí lidé, které Sussie kromě své sestry a matky poznala. Sussie Maestra zvláštním způsobem přitahuje. Mluví s ní jako s rovnocenným člověkem a skrze metaforické vykreslení hrbu jako skryše křídel, která se jednou zničehonic objeví, jí dodá odvahu snít o něčem jiném a lepším, než v čem žije. Maestro dokonce chce, aby jej Sussie doprovázela místo Ezmereldy, kterou hodlá nechat v domě, tomu ovšem ostatní dvě ženy zabrání. Nato se Maestro rozhodne okamžitě odjet i s Ezmereldou a ještě tentýž večer navzdory varování překročit rozvodněnou řeku. Těsně před odjezdem také osloví Ezmereldu jejím pravým jménem a příběh se vrací zpět do současnosti. Pro Sussie je seance připomínkou naděje a možná začátek cesty k sebeúctě, jakož i připomínka nekonečných možností světa snů, v němž může najít útěchu. Nejasná hranice snu a reality je umocněna závěrečnou scénou, kdy si osamocená Sussie představuje, že je Ezmerelda, pro niž si právě kočárem přijel Maestro.

Hra o hledání svobody v rámci omezených životních možností, plná symboliky a poetických obrazů. V dialozích sester nechybějí ani hořce komické odstíny. Hra byla poprvé uvedena v londýnském divadle Riverside 3 v roce 2000.

John Místo (Austrálie)
SONÁTA PRO LŽÍCI (SHOE-HORN SONATA)
přeložila Kateřina Iváková
1 m, 2 ž

Hra o setkání dvou žen po mnoha letech. Jejich konfrontace – mnohdy humorné, někdy svárlivé – reprezentují střetnutí dvou epoch (minulé a současné), dvou světů (australského a britského) a dvou společenských postojů (zdravého selského rozumu a aristokratické nadřazenosti).

Povedená hra nabízející dobře napsané dialogy je zasazena do televizního studia, kde probíhá vyprávění hrůz zajateckého tábora v rámci životního příběhu dvou žen, jež právě válka spojila dohromady. To vše je odlehčené lehkým inteligentním humorem, který nijak nezesměšňuje prožité utrpení. Autor ve hře zpracovává australské skutečnosti kolem 2. světové války, na které se později elegantně zapomnělo a které byly svým způsobem „vymazány“ z dějin národa. Fiktivní (ale na skutečnosti založený) příběh dvou ošetřovatelek je dobře a působivě napsaný, neutápí se v sentimentu.

Česká premiéra proběhla v květnu 2010 v Divadle Bez zábradlí s Jiřinou Jiráskovou a Danou Syslovou v hlavních rolích.

Conor McPherson (Irsko)
PTÁCI (BIRDS)
přeložil Martin Vokoun
2 m, 2 ž
dramatizace povídky - psychodrama

Tajemné, napínavé a klaustrofobické psycho irského autora vzniklo volně podle stejnojmenné povídky Daphne du Mauriers z roku 1952, podle níž vznikl i slavný Hitchcockův film z roku 1963. Jde o psychologické komorní drama, atmosférou ve stylu gotického thrilleru – příběh se zužuje na jádro povídky, na strach z neznámého a z temnoty, která tkví v nitru člověka, na hledání smyslu v chaosu ohroženého světa.

Opuštěný polorozpadlý dům u moře, v němž se před apokalyptickým útokem ptáků pustošícím svět ukrývají dva cizinci, čtyřicátníci Nat a Diane. Strach ze světa tam venku je živnou půdou pro paranoii a podrobuje vztah obou postav těžké zkoušce.

Oproti zoufalému pokusu přežít se druhý pár pokouší navzdory teroru nastolit něco jako domácí stabilitu. Julia, mladá žena, však přerušuje zdánlivý rodinný soulad a z boje proti okolní přírodě se stává něco, co boří poslední morální zábrany...

Conor McPherson (1971) pochází z Dublinu a během studia filozofie začal psát své první hry a režírovat. Vedle divadelní činnosti se věnuje i filmu a televizi. Patří k úspěšným současným irským autorům – jeho hry (např. *Shining City*, *Seafarer*, *Weir*, *Veil*) se hrají i na londýnském West Endu i na Broadwayi a získaly řadu ocenění a nominací (Olivier, Tony apod.). Česká premiéra proběhla v září 2016 v Komorní činohře.

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)
ZIMNÍ SLUNOVRAT (WINTERSONNENWENDE)
přeložila Petra Zachatá
3 m, 2 ž

Je 23. prosince. Albertovi přijíždí na návštěvu tchyně, manželka nechává uvítání na něm, neboť vztahy mezi oběma ženami nejsou jednoduché. Ostatně vztah mezi oběma manželky taky ne. A jak se ukáže,

vztahy jsou ještě složitější. To když u dveří zazvoní Rudolf, letmý známý tchyně. Následující hodiny tak Albert, vědec zabývající se holocaustem, může ustát pouze za pomoci vína a práškům proti bolesti. Zvláště poté, co se ukáže, že uhlazený a distingovaný Rudolf přiletěl z Paraguaye, kde našlo po válce útočiště mnoho nacistů...

Hra vznikla na zakázku Royal Dramatic Theatre Stockholm, kde měla světovou premiéru v lednu 2015. V Německu ji poprvé uvedlo divadlo Deutsches Theater Berlin v říjnu 2015.

Ferdinand Schmalz (Rakousko)

MASO V PLECHOVKÁCH (DOSENFLEISCH)

přeložila Veronika Jičínská

2 m, 2 ž

Nastupující dramatik uplatňuje ve svých textech hru s jazykem a rytmem. Opakování, rytmické smyčky, hudebnost hrubých promluv, výzva pro inscenátory – to vše je pro jeho hry charakteristické.

Do této neobvyklé formy je zapracován absurdní příběh čtyř postav – pojišťovák Rolf čeká na odpočívadle u dálnice na další oběť autonehody, jeho koníčkem focení, sbírání a třídění fotek obětí. Podezřívavě ho pozoruje prodavačka Beate – že by jí byl na stopě a ona tak musela neočekávaně zasáhnout? Koneckonců by měl člověk sám na svém těle okusit, co takový úraz obnáší... Filmová star Jayne již bouračku na vlastní kůži zažila a pomohlo jí to ke slávě. Spojí se proto s Beatou a společně s ní začne sabotovat plynulost provozu na dálnici. Další postavou je řidič kamiónu, který se nezadržitelně blíží k odpočívadlu... A když Rolf otevře lednici a mezi plechovkami limonád spatří mrtvolu, je již na útěk pozdě...

Postavy z odpočívadla jako by v mnohém vypadly z filmů Q. Tarantina, jsou to fetišisté bouraček a absurdně filozofují, jejich promluvy jsou plny britkého humoru.

Novátorský text s dynamicky a černohumorně se rozvíjícím příběhem zaujal i kritiku a byl inscenován v Berlíně v rámci Autorentheatertage (vybrán spolu s dvěma dalšími z 207 zaslaných textů) v červnu 2015. U nás byl text poprvé uveden jako inscenované čtení v rámci projektu Překročit hranice v ČS Ústí nad Labem v říjnu 2017.

Händl Klaus (Rakousko)

PRŮSEK (EINE SCHNEISE)

přeložila Tereza Semotamová

3 m, 1 ž

hudební hra se zpěvy

Text je jakýmsi libretem, je psán jako součást zamýšleného „gesamtkunstwerku“, téměř opery. Jak je u autora zvykem, repliky nejsou ani tak dialogy, jako spíš koláže slov nesoucí neklid a evokující temné tajemství lidského nitra. Útržkovité repliky se navzájem ruší, doplňují a tvoří melodický celek. Silnou stránkou Klausových textů je právě jejich tíživá atmosféra, precizní práce s jazykem a kafkovské tápání v nejasném světě plném absurdních jevů.

Temný příběh bez jasných kontur nás zavádí do lesa, který nedávno vyhořel – všude je cítit zápach spáleniště, vše je opálené a temné... V těchto kulisách se objeví Lukas, jakýsi mladičká Siegfried, bájný archaický hrdina, který nezná své kořeny a svého otce. V barbarské a nelítostné přírodě jej vychovala učitelka Kathrin, odešla tam s ním z města. Je stylizována jako lesní víla, s vlajícími šaty a rozpuštěnými vlasy. Do téměř orestéovské zápletky hledání otce a viny vstoupí ještě policista Peter, pátrající po pachateli požáru, mezi ním a Kathrin vzniká náklonnost, jež zřejmě upomíná na nejasnou společnou minulost. „Musíme zachovat místo činu,“ říká Peter záhadně. Ještě je tu tajemný ahasverský potulný včelař Wim s temnou a taktéž nejasnou minulostí... Wima s Lukasem spojuje jedna věc – hluboká nenávisť k přírodě... Z příběhu se stává hudební melodrama a tíživá balada - je jeden z nich otcem Lukase?

Podtitul hry zní „hudební hra“. Při premiéře v rámci Festspiele v Salcburku v srpnu 2012 produkci doprovázela dechová kapela Musicbanda Franui, herci své party dílem mluvili a dílem zpívali, experimentální a precizní produkce na hranici opery sklídila pochvalné recenze, zejména pak výkon třináctiletého představitele Lukase. Český rozhlas hru zpracoval v roce 2017.

Katharina Schmidt (Německo)

27 DIVOKÝCH OPIC (27 WILDE AFFEN)

přeložila **Barbora Zettlová**

2 m, 2 ž

hořká komedie

Hořká a šířavá společenská satira na téma extrémní individualismus a pošramocené sociální tužby. Heinrichův vyhraněný syndrom stále někomu pomáhat si vezme na mušku přítele a umělce Alcesta a učiní si z něj objekt vlastní terapie. Bohužel právě v okamžiku, kdy se nekompromisní umělec Alcest bez varování zamiluje do Uschi O. Ta ovšem pomýšlí na poslední a definitivní řešení svých problémů. Rej postav na šikmé ploše doplňuje Soňa, plachá žena s měšťáckými ambicemi a překvapivým dvojím životem.

Při jedné náhodné společné procházce se tato nesourodá třaskavá směs smíchá a situace se začne vymykat kontrole...

Autorka nechává po vzoru komedií W. Allena navzájem do sebe vrážet čtveřici veskrze sympatických a švihlých městských neurotiků, kteří nakonec stojí naproti sobě nazí.

Komedie o lůzrech byla uvedena v divadle Schlosstheater Celle v květnu 2013.

Benjamin Lauterbach (Německo)

ČÍŇAN (DER CHINESE)

přeložil **Michal Kotrouš**

3 m, 2 ž

komedie / groteska

Náhled do budoucnosti. V Německu panuje naprostý ekologický blahobyt pro všechny. Lidé jsou šťastni: Evropská unie konečně patří minulosti. Díky přísným zákonům o udržitelném rozvoji je všude pořádek a pocit spokojenosti.

Oproti tomu Čína se potácí v problémech: nespokojený lid a bezmocná vláda. Čína pošle do Německa své reprezentanty, aby žili po určitý čas v německých rodinách a podali posléze doma zprávu o tom, jak to ti Němci vlastně dělají. Tímto způsobem se do rodiny vynálezce Alexandra a jeho ženy Gvendolíny nastěhuje pan Ting. Děti jsou nadšené a pan Ting zkouší při konzumaci bio produktů prokouknout tajemství německého zázraku. Nicméně jakožto kulturní vyslanec své země rozdává pan Ting také dárky: děti jsou naprosto nadšené z umělohmotných hraček na baterky na jedno použití, ale rodinná a poté i společenská idyla začíná touto maličkostí brát za své. Situace nabírá obrátek: pan Ting si všechny povrchně získává pomocí smartphonů a digikamer, ale současně se podezřele moc zajímá o Alexandrův vědecký výzkum. Základní kameny německého pořádku se začínají nacházet v ohrožení! Jedno začíná být jasné: toho Číňana se musíme nějak zbavit!

Benjamin Lauterbach (1975) studoval germanistiku a filozofii ve Frankfurtu nad Mohanem a v Mnichově, absolvoval Literární institut v Lipsku, je autorem básnických sbírek, rozhlasových her, se svojí hrou Der Chinese byl pozván na workshop prestižního festivalu Berliner Stückemarktes 2011. Inscenace této grotesky v podání Theater Biel/Solothurn získala v květnu 2017 prestižní ocenění NachSpielPreis des Heidelberger Stückemarktes.

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení bez zálohy, jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
J.P.Shanley	Pryč z Mullingarů	12.11.2018	7
Stephens/Haddon	Podivný případ se psem	18.11.2018	8

Nepřeložené texty

Dramatické dílo Agathy Christie k dispozici

Od roku 2017 zastupuje Aura-Pont pro české území **dramatická práva Agathy Christie**. V nabídce je aktuálně 28 titulů, z nichž některé jsou k dispozici úplně nově a dosud nejsou známy. Chystáme nové překlady a synopse, podrobnosti zveřejníme v nejbližších měsících.

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování **Bergmanových děl** je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Anglicky psaná dramatika

Tracy Letts (USA)

THE MINUTES (ZÁPIS)

8 m, 3 ž

„Je to otázka, v jaké společnosti chceme žít, která před touto komisí leží. Otázka jací lidé jsme.“

I ospalé americké městečko Big Cherry má svou samosprávu, která se stará o blaho místních obyvatel. Jenže novopečený radní Peel, který se do města teprve nedávno přistěhoval, na minulém zasedání chyběl kvůli pohřbu své matky. Během následující rady se mu sice dostane několika kondolencí, co mu ale velmi schází, je zápis z předchozí schůze. Minule totiž přišel o svou funkci radní Carp, o kterém se najednou nikdo nechce bavit. Pan Peel ale trvá na svém a postupně se profiluje jako chytrý, cílevědomý hrdina reprezentující morální bezúhonnost. Jeho neústupnost nakonec má své výsledky a jemu se skutečně podaří rozkrýt celou záhadu a s ní v podstatě omylem i historii městečka, které tak úplně nevyrostlo z velkého hrdinství seržanta Pyma chránícího obyvatele před krvelačnými indiány, jak se všichni doposud domnívali. Jak se ale s takovým zjištěním vyrovnat? Co to pro společnost znamená? A co to znamená pro osamocené hrdinu uprostřed nepřátelského území?

Hra začíná jako přátelská komedie na motivy schůze rady, kde se setkávají staří i noví členové. Každý z nich má své vrtochy – z někoho je cítit alkohol, někdo je chronicky nechápavý a někdo zas nedokáže mluvit spatra. Na pořadu dne jsou navíc tak zásadní body, jako je nejlepší parkovací místo pro vybraného člena rady nebo tradiční festival. Z této komické banality, která zpočátku vcelku odpovídá konvenčním představám o neškodně neschopném městském zastupitelstvu, se ale postupně vyvine jasná a silná alegorie současné doby postfaktické, kde se do vedení dostávají politici typu Donald Trump. Tracy Letts ve hře zkoumá dvojí pohled na historii, respektive manipulaci s ní; pohodlnost společnosti, která nejen, že ignoruje nepříjemná fakta, ale také je aktivně popírá. Letts se snaží své postavy dohnat k zodpovědnosti, ačkoli výsledek je už od počátku značně nejistý.

Nejnovější hra amerického dramatika Tracyho Lettse měla premiéru v listopadu 2017 ve Steppenwolf Theatre v Chicagu.

Hra se v současnosti překládá.

J. T. Rogers (USA)

OSLO

15 m, 2 ž

politické drama

Je rok 1993 a izraelský předseda vlády si právě potřásl rukou s palestinským vůdcem Jásirem Arafatem. Je to historický moment, který v danou chvíli ukončil dlouhý Izraelsko-palestinský konflikt. Málo kdo však ví, jak složitá cesta k němu vedla.

Hra J. T. Rogerse, která získala v roce **2017 cenu TONY za nejlepší hru roku**, pojednává právě o zdoluhavých a ošemetných jednáních probíhajících v Oslu. Není to ale jen hra o diplomacii a diplomatech, je to výsostně napínavé drama o podstatě konfliktu; o tanci mezi střepy; střetu kultur a náboženství, právu na sebeurčení. Dramatik klade důraz na propracované dialogy, v nichž se střídá mocenská převaha jejich účastníků a které mnohdy připomínají vrcholnou šachovou partii. Ačkoli hra pojednává o poměrně složitém tématu, daří se jí základní, nutné informace sdělit divákovi nenásilně, takže po divácích nežadá žádné zvláštní či odborné znalosti problematiky.

Hra je založena na skutečných událostech a autor při psaní vycházel se svých rozhovorů s norským diplomatem Terje Rød-Larsenen, který je jednou z ústředních postav hry.

Hra přináší řadu velkých hereckých příležitostí pro několik mužů a jednu ženu. Vzhledem k množství postav se hodí spíše pro velká repertoárová divadla.

Hra se v současnosti překládá.

David Eldridge (Velká Británie)

BEGINNING (ZAČÁTEK)

1 m, 1 ž

„Vložila jsem své srdce do dlaně a ukázala ti ho. Nabídla jsem ti ho. Dobrovolně. Byla jsem statečná.“

Je velmi brzo ráno a Danny je poslední, kdo ještě neodešel z včerejší party. Laura sedí na gauči, pozoruje ho a nakonec přijde se zcela jasnou pobídkou: *Vyspi se se mnou*. Dannyho mírně vykoléjí Lauřina otevřenost a, jak se ukazuje, na takovou upřímnost není vlastně nikdo úplně připravený. S racionalitou, která za daných podmínek působí až komicky, se postavy v rámci dialogu snaží přiblížit vytyčenému cíli a při té příležitosti vyjevují své pochybnosti, životní bolesti a traumata i jakousi životní nejistotu a své vnitřní touhy i cíle.

Dialog na téma *co by se stalo, kdybychom k sobě byli od začátku zcela otevření* umně pracuje se proměnami běžných small-talk v zásadnější pasáže, kde se na půdorysu banálního, povrchního rozhovoru rýsuje cosi opravdového prosakujícího z nitra postav. Hra dopodrobna sleduje začátek jednoho vztahu zhuštěný do jediného, velmi brzkého rána. Hra není lascivní a vyhýbá se bulvárnímu přístupu k danému tématu.

Hra měla premiéru v Royal National Theatre (scéna Dorfman Theatre) v Londýně v říjnu 2017 a sklídila nebývalý úspěch u diváků i odborné veřejnosti.

Lucy Kirkwood (Velká Británie)

MOSQUITOES (KOMÁŘI)

4 m, 6 ž

temná komedie

„Bože můj. Láska. Všichni si myslí, že láska je ta největší síla ve vesmíru a víte co? Ona není. Největší silou ve vesmíru je silná jaderná síla, láska je zhruba o dvanáct věcí dál na seznamu po gravitaci a vteřinovém lepidle - vlastně to ani není síla, ne doopravdy.“

Alice je špičková vědkyně a rozhodně drží prst na tepu doby, když je součástí týmu, který právě spouští urychlovač částic v CERNu. Kvůli tomu se také odstěhovala z Anglie do Švýcarska i se svým nezletilým

synem, který je zde ale o poznání méně šťastný. Zatímco Alice si našla přítele, on ve škole čelí posměchu i brutálním fyzickým útokům spolužáků. Jeho otec už dávno beze stopy zmizel a on možná uvažuje nad tímtež, zvláště když je zamilován do tajemné spolužačky Natalie. Na návštěvu navíc dorazí i přibuzenstvo z Anglie - Alicina sestra Jenny, kterou sama označila za „oddanou své vlastní debilně“. Jenny, prototyp podoby hlupáctví v době Googlu, pasivně agresivní rasistka, prostě ďábelský koktejl nejběžnějších negativních vlastností, je protipólem kultivované, vzdělané a chladné Alice. Do trojlístku rozporuplných osobností, z nichž žádná není sympatická, se přidává také matka obou sester Karen, ublížená stará vědkyně, která trpí pokročilým stadiem sklerózy.

Autorka napsala temnou komedii, která je skutečně velmi vtipná, zároveň však přivádí na scénu postavy, jejichž osudy ani jednání směšné nejsou. Ačkoli by některé postavy mohly vyznívat odsouzeníhodně, autorka se k tomu nikdy nesnižuje. Například i v pečlivě budované postavě Jenny, jejíž odpudivost postupně narůstá až do karikaturních rozměrů, se autorce daří najít vnitřní rozpor, kontrasty i hluboce smířlivou rovinu, která vrací postavu zpět mezi životné, uvěřitelné charaktery. Hra pojednává o řadě lidí bojujících se svými vnitřními démony, s pocitem zneuznání, zklamání, viny i nejistoty a také s pocitem ohrožení ve světě, kterému už nelze rozumět: „*To, že máš přístup k informacím, ještě neznamená, že jsi schopná je pochopit.*“

To vše dělá z *Mosquitoes* již nyní jednu z divadelních událostí sezóny a jeden z nejvýraznějších divadelních textů poslední doby – hra byla uvedena v londýnském Národním divadle v lednu 2017.

Douglas Maxwell (Velká Británie)

TOO FAST (MOC RYCHLE)

4 m, 8 ž

hra nejen pro mládež

V sakristii kostela se ke svému prvnímu vystoupení připravuje pěvecký sbor „Sensation Nation“. V jeho čele je entusiastická DD, která své „svěřence“ přesvědčuje, že jednou společně zabodují v televizní soutěži „Británie má talent“. Tohle vystoupení je o to zvláštnější, že skupinka náctiletých bude zpívat na pohřbu své spolužačky Ali, která zemřela při autonehodě.

Mimořádné setkání v mimořádné situaci a za mimořádných okolností je příležitostí pro dvanáct mladých herců; text v silné tradici dramatu pro náctileté nabízí příležitost typově diferencované skupině rozehrát vztahovou hru, v níž každý ze zúčastněných má svou jasně danou roli: dominantní, mírně vypočítavá DD, nerozhodný Sean, snaživá Nadja... Nejde však jen o snahu pěvecky uspět, ale i o otázky smrti (tváří v tvář předčasnému úmrtí ostatně aktéři právě stojí), přátelství a také odpuštění. Na závěr hry se totiž objevuje Jake, který byl s Ali v osudnou chvíli autě a z místa nehody (za níž ale nemohl) utíká. Jake – nejvíc zasažený pocitem viny – se na konci s Ali v jakémsi metaforickém rozloučení setkává. Dojde odpuštění a naděje do budoucna.

Hra má pedagogicko-didaktický charakter a hodí se zejména pro školní divadla.

Autor se narodil v roce 1974 ve Skotsku. Napsal mnoho her, jeho prvotinu *Our Bad Magnet* uvedlo divadlo Thon v Glasgow v roce 2000. Hru *Helmet* spoluprodukovala divadla Traverse v Edinburghu a Paines Plough, inscenace objela Velkou Británii a uváděla se i v Soho a později v Schauspielhausu ve Stuttgartu atd., úspěchy zaznamenaly i další jeho texty pro teenagery.

Hra byla poprvé uvedena v rámci divadelního projektu pro studentská divadla National Theatre Connections 2011 na scéně Cottesloe Národního divadla v Londýně v červnu 2011, nastudovalo ji divadlo Scarborough Youth Theatre.

Andrew Thompson (Velká Británie)
IN EVENT OF MOONE DISASTER (V PŘÍPADĚ KATASTROFY NA MĚSÍCI)

3 m, 2 ž
rodinné drama

Hra propojuje několik časových rovin jedné rodové linie od 60. let 20. století po budoucnost, od přistání prvního člověka na měsíci (1969) po astronautku, která má být vyslána na Mars (2055). Tři generace jedné rodiny ukazují ženy a muže fascinované světem za jejich vlastním horizontem, toužící po širším rozhledu. Hra má zároveň intimní i epický charakter, zkoumá jak neblíží rodinné vztahy, tak i hlubokou lidskou touhu po poznání.

„V případě katastrofy na Měsíci“ - titul hry je slovní hříčka s titulem proslovu, který by musel prezident Nixon přednést v případě, že by se Armstrong a Aldrin v roce 1969 z mise na Měsíc nevrátili v pořádku. Hra byla uvedena v londýnském Theatre503 v říjnu 2017.

Elinor Cook (Velká Británie)
OUT OF LOVE (Z LÁSKY)

1 m, 2 ž

Dvě herečky v ní představují dvě dívky, které spolu vyrůstaly a zachovaly si úzký vztah do středního věku. A vývoj jejich vzácného vztahu sledujeme již od nástupu puberty – ovšem nikoli přísně chronologicky, spíše v kontrastně řazených výrazně pointovaných epizodách. Všechny jejich spoluhráče, protihráče i partnery (celkem 9 postav různého věku) hraje jediný mužský herec.

Svoji kamarádku Grace považuje Lorna za chytřejší. Sama však vyniká značnou cílevědomostí. A také přitažlivostí pro druhé pohlaví, což se projevuje od dětských her. Obě děvčata, jež sbližují i komplikované vztahy v jejich rodinách, ba i tragické události, se časem upnou k tomu, že odejdou studovat do Londýna. Obě se na univerzitu dostanou, Grace však nečekaně při náhodném sexu otěhotní, rozhodne se však dítě si nechat a zůstat doma. Lorna vystuduje, stane se redaktorkou, v nakladatelství dělá kariéru, ale ačkoli nemá o partnery nouzi a vlastně nikdy bez partnera nezůstane, je stále svobodná. Grace pracuje v místní fabrice a vychovává sama svou dceru Marthu. Cesty hrdinek s tak různými temperamenty a životními plány se od sebe vzdalují. Při jedné návštěvě se však Grace Lorně přizná, že umírá na rakovinu, a požádá ji, aby se ujala již téměř dospělé Marthy. Grace to bez váhání přijímá.

V poslední scéně hry se herečky převtělí v matky hrdinek, očekávající s rozpaky a jistými obavami jejich narození. (O jejich existenci se – symptomatically – v předchozím ději dovidáme jen okrajově, na vývoj hrdinek měly mnohem větší vliv vztahy s otci a otčímý.)

Mladá britská dramatička (1982) získala v roce 2013 prestižní **George Devine Award** pro nejslibnějšího dramatika. Hra *Z lásky* (2017) vznikla v dílně souboru Paines Plough a byla s úspěchem uvedena na Edinburském festivalu.

John Ford Noonan (USA)
SOME MEN NEED HELP (MUŽI NA POKRAJI NERVOVÉHO ZHROUCENÍ)

2 m

Hudley se stal alkoholikem z povolání. Talentovaný tanečník a zřejmě i podnikatel se vehementně upíjí k smrti. Svědkem jednoho z jeho veřejných agresivních excesů se v baru (a do jisté míry i jejich terčem) stane Gaetano a jeho rodina. Následujícího dne se Gaetano objeví před Hudleyho prahem. Hudley ho velmi neochotně (Ital mu přece nesmí do kuchyně!) vpustí do domu a přes zpočátku velmi agresivní reakce začne naslouchat Gaetanovým temperamentním snahám vytrhnout ho z jeho sebevražedných sklónů. Gaetano je podnikavostí a pozitivní energií překypující italsko-katolický soused, samozřejmě (vysloužilý) mafián. Co ho vede k přece jen nadstandartním charitativním pokusům, do nichž zapojuje i své oddané zaměstnance? Proč snáší Hudleyho agresivitu, posílenou slušnými boxerskými dovednostmi?

Gaetano to zdůvodňuje sázkou: vsadil se se svým obézním synem, že když Hudleyho dostane na léčení a přinutí k abstinenci, jeho syn masivně zhubne. Gaetano se k Hudleymu ovšem téměř nastěhuje, aby ho měl pod dozorem. Jak se jeden druhému otevírají, začíná být zřejmé, že je překvapivě i něco spojuje: Oba mají chladné, až odmítavé manželky. Kate Hudleyho kvůli jeho alkoholismu opustila a žije v Kalifornii, a jediným motivem, který by ho k abstinenci přiměl, je právě naděje, že se k němu vrátí. Gaetano má podobný problém, jeho pro změnu Carmella opustí právě v době, kdy pečuje o Hudleyho. Oba muže stále více sblížuje osamělost (Gaetanův hubnoucí syn začíná mít konečně úspěch u děvčat, a tak se i on málo vyskytuje doma), dosud nepoznaný pocit chlapského přátelství až bratrství (a možná i latentně homosexuální sklony?). Hudley nastupuje do léčebny.

Když se vrací (dočasně?) vyléčený, ovládá ho naděje, že Kate se k němu brzy vrátí. Vezme dokonce nedopatřením telefon, kterým Gaetanovi jeho člověk sděluje, kterým letadlem se Kate vrátí. Jenže je to nedorozumění. Z Kalifornie se vrací Katino tělo, Hudleyho manželka se tam už před čtrnácti dny utopila v bazénu.

Po pohřbu Gaetano oceňuje, jak se Hudley s katastrofou vyrovnal. Jenže něco je špatně. Hudley nakonec přizná, že za jeho klidem je to, že už dva dny zase pije. Tentokrát se do léčebny vrací bez reptání. A Gaetano předem říká, že až se Hudley z léčení vrátí, bude se už o sebe muset postarat sám. Oba muži se s dojetím a vděčností loučí.

John Ford Noonan (1943) je americký herec a dramatik. Ve filmu je často využívána jeho mohutná (196 cm vysoká) postava a divoké, k stáru až starozákonní vzezření. Sám napsal asi 35 her.

Some Men Need Help bylo poprvé uvedeno roku 1982 v newyorském 47th Street Theater. Plakát k inscenaci navrhl Andy Warhol. Hráli v ní Philip Bosco a Treat Williams, kteří o tři roky později své role zopakovali v televizní adaptaci, natočené v rámci cyklu American Playhouse a nominované na cenu EMMY za rok 1985.

David Gow (Kanada)

CHERRY DOCS (MARTENS 1460)

2 m

Název hry odkazuje ke sportovním botám značky Martens, model 1460 vínové barvy, kultovnímu to obutí generací rockových fanoušků od dob punku – a také, po příslušné úpravě, i kanadských skinheadů. Jedním párem, upraveným na bojovou obuv, se pyšní i Mike, „hrdina“ tohoto duodramatu. Čeká ve vazbě na svého obhájce Dannyho. To, že si vybral jako advokáta ex-offo právě jeho, je vlastně zvláštní: Mike je rasista a antisemita, a Žid (byť nikterak ortodoxní) Danny váhá, zda tak odpudivého klienta přijmout. Mike totiž svými martenskami skopal přistěhovalce - domnělého pakistánského muslima, ve skutečnosti indického buddhistu -, a ten na svá zranění do týdne zemřel. Volbou židovského advokáta si chce tento vcelku inteligentní dvacátník zajistit body u soudu. Danny, možná lehkomyšlně, jeho případ přijme, ovšem s výhradou, že argumenty pro svou obhajobu mu Mike dodá sám. Jinak totiž polehčující okolnosti pro jeho čin lze nalézt těžko. Po třech měsících, když chce Danny zahájit přípravu na proces, je však Mike stále tam, kde předtím. Namísto skutečné pokory a lítosti nad svým činem, je schopen dodat jen výmluvy a pod tlakem se vždy znovu vrací ke své „spravedlivě“ xenofobní ideologii a rasové nenávisti. Situace se nezlepší ani o měsíc později, těsně před procesem, a tak Danny vytáhne poslední zbraň. Mikeova oběť totiž před smrtí napsala dopis svému de facto vrahovi. V něm Mikeovi mladý Ind, otec tří dětí, odpouští a vyzývá ho, aby změnil svůj život. Danny chce, aby jej u soudu přečetl sám Mike. Když se to hlasitým předčítáním pod Dannyho dohledem Mike učí, mimoděk se u něho přece jen objeví záblesky empatie ke své oběti.

Půl roku po rozsudku se oba protagonisté znovu setkávají. Mike si odpykává mírný šestiletý trest, studuje a pomalu získává odstup od svého starého já. Horší je situace Dannyho. Dotek s otevřeným zlem ve společnosti ho, i když se snažil se jím neušpinit, přece jen hluboko poznamenal, stejně jako pocit marnosti boje s ním. Rozpadlo se mu manželství, musel být hospitalizován s depresí, a navzdory slávě, kterou mu přinesl úspěšný proces, musí ve své profesi začínat znovu.

Hra byla poprvé uvedena v torontském Factory Theatre v dubnu 1998. I po téměř dvaceti letech zůstává až mrazivě aktuální. Netřeba dodávat, že přináší dvě mimořádné příležitosti mladým hercům. V roce 2007 byla hra zfilmována jako *Steel Toes* (s Davidem Strathairnem v roli Dannyho) a David Gow se podílel na režii (3 ceny z filmových festivalů) - je známý více jako herec (hrál např. ve slavné *Invazi barbarů*).

Mark Rylance (Velká Británie)

NICE FISH (PĚKNÁ RYBA)

4 m, 1 ž (lze hrát ve složení 3 m, 1 ž)

Erik a Ron, dva smutní klauni, stojí uprostřed zamrzlého jezera. Je poslední den rybářské sezóny, ledy tají a oni se vypravili na jezero kdesi v Minnesotě. Zatímco Erik se rybaření skutečně věnuje, Ron by se zřejmě raději viděl někde jinde – třeba i v opodál stojící sauně, ze které před chvílí vyšla Florance, celá růžová a rozehřátá. Jenže jejich život se momentálně soustředí jen na výseč v ledu a naději, že se v ní konečně objeví pořádný, možná životní úlovek.

Mark Rylance psal ve spolupráci s básníkem Louisem Jenkinsem, což je na výsledné podobě hry velmi znát. V *Nice Fish* je velmi málo pravých dialogů, text je sice rozdělen mezi více postav, často však jde spíše o mnohohlasé monology. Zvláštní poetika hry se pohybuje na hranici mezi poesí a dramatem a oplývá jemným humorem, zaměřeným na absurditu, pošetilost i naivitu postav. Hra se skládá převážně z krátkých vypointovaných scén, které na sebe volně navazují, a zaměřuje se na existenciální témata schovaná za závoj vtipu a absurdnosti. Není divu, že recenzentka The Guardian Alexis Soloski přirovnala *Nice Fish* k hrám Samuela Becketta.

Nice Fish byla nominována na Cenu Laurence Oliviera za nejlepší novou komedii roku 2016.

Kathryn O'Reilly (Velká Británie)

SCREWED (VE SRAČKÁCH)

2 m, 2 ž

Hra zkoumá přátelství dvou třicátnic, které nemají ani ten nejmenší vztah k společensky sdíleným hodnotám jako jsou rodina, pracovní morálka nebo budování partnerských vztahů. Charlene a Luce spolu tráví veškerý čas, nikoho jiného ani nemají, Charlene je sirotek a Luce má jen otce, který právě prochází složitým obdobím změny pohlaví. Obě pracují v továrně u pásu a každý jeden večer chodí za zábavou do klubů pořádně se opít a rozdat si to na záchodcích s jakýmkoli vhodným náhodným známým. Jejich přátelství a jeho vzájemné utvrzování jim dává pocit síly a nadřazenosti nad muži a iluzi, že svůj život mají pevně v rukou, zatímco ostatní jsou zoufalci a idioti. Taky to všem pořád dávají najevo pěkně hrubým slovníkem.

O Charlene se zajímá kolega z práce, nedávno povýšený ruský přistěhovalec Paolo. Na rozdíl od obou dívek bere svou práci vážně a dokonce má i druhé zaměstnání – stánek s kebabem. Hlavně ale nežije ze dne na den jako Charlene s Luce, ale má plán do budoucna. Paolo pozve Charlene na večeři a řekne jí, že se chce vrátit do Ruska a otevřít si vlastní obchod. Navrhne jí, aby jela s ním. Charlene nechce přemýšlet o budoucnosti, ale ráda by se s ním vyspala. Večer v klubu se opilé dívky poperou s jakousi žárlivou ženou a plné adrenalinu dorazí k Paolovu stánku. S hrdostí mu vyprávějí, jak té cizí ženské ukázaly, kdo je tu pánem. Obě se předvádějí před Paolem a zápolí o jeho přízeň, on však odmítne obě a jejich agresivita se vymkne kontrole. Nejdřív obě zmlátí Paola a opaří ho olejem a potom se do krve pohádají.

Znovu se s Charlene a Luce setkáváme po několika měsících. Jejich přátelství skončilo. Zjizvený Paolo se přichází rozloučit s Charlene a znovu jí nabízí, ať s ním odjede do Ruska. Charlene se utápí v depresích, přestala pít, ale hrůza z toho, co provedla, ji zcela ochromuje, její život je v troskách. Charlene se na Paola bez výčitek nemůže ani podívat, a tak odmítnutý Paolo, sám, odchází budovat svůj sen.

Helen Edmundson (Velká Británie)

QUEEN ANNE (KRÁLOVNA ANNA)

11 m, 5 ž

historické drama

Historické drama o zákulisních intrikách politiky je tentokrát situováno do Anglie na počátek 18. století. Tehdy dosedla Anna Stuartovna na anglický trůn. Všechny související události ale tvoří pouze pozadí pro velký příběh přátelství Anny Stuartovny a Sarah Churchill, které se započalo již v raném mládí. Rádkyně a soupeřnice upadají v podezření, že její úmysly nejsou vždy jen v nejlepším zájmu královny. Zároveň jsou tu i další postavy, které by si rády získaly královninu přízeň a s ní související výhody. Nejprve ostýchává, křehká královna se postupně proměňuje v silnou, odhodlanou a sebevědomou ženu schopnou odolávat manipulacím ostatních, trvat si na svém a dělat rázná a těžká rozhodnutí.

Drama jde ve stopách Schillerovy *Marie Stuartovny* a její odkaz naplňuje beze zbytku.

Hra měla premiéru v Royal Shakespeare Company ve Stratford-upon-Avon v listopadu 2015. Drama je výjimečnou příležitostí pro dvě herečky v titulních rolích.

Zinnie Harris (Velká Británie)

WHEEL (KOLO)

7 m, 5 ž

Beatriz a její sestra Rosa se spokojeně připravují na Rosin svatební obřad. Jejich svět se ale obrátí naruby, když dorazí ženich následován rozlíceným davem vojáků připraveným obsadit jejich farmu. Objevuje se zde také malá dívenka, náhle ztracená a hledající svého otce. Té se Beatriz v rozhodující chvíli ujme a společně se vydají hledat dívčina otce. Začíná jejich společné a neuvěřitelné putování; Beatriz a její svěřenka ve snaze o přežití po cestě vidí víc, než by kdokoli vůbec měl.

Znepokojující hra oceňovaná spisovatelky Zinnie Harris si klade otázku, zda je možné projít skrze válkou zasažený svět a zůstat nedotčený. S vtipem a dynamikou se hra snaží vtáhnout publikum do děje, okouzlit jej a nechat popasovat s postavami a situacemi, které v průběhu dlouhé cesty vytanou.

Hra byla uvedena v Edinburghu v Traverse Theatre v červenci 2011.

John Tobias (Velká Británie)

MY HUSBAND'S WILD DESIRES ALMOST DROVE ME MAD

(Z DIVOKÝCH TUŽEB SVÉHO MANŽELA JSEM SKORO ZEŠÍLELA)

3 m, 2 ž

komedie o dvou aktech

Pan Griffin je velké zvíře přes kolečková ložiska, ale doma v ložnici se, k velké nespokojenosti své ženy, nezmůže na nic. Naštěstí náhodou narazil na knihu jakéhosi amerického psychologa, který k ozdravení manželských vztahů doporučuje realizovat svoje sexuální fantazie. Na to Griffinovi potřebují dalšího, (pro lepší efekt) nezasvěceného spoluhráče. Tato výchozí situace funguje výtečně a dokáže vyprovokovat celý řetězec bizarních situací. A je tu ještě jeden fakt navíc. Víme o něm my, ne Griffinovi, a to že v ložnici ve skříni se skrývá zloděj.

Paní Griffinová, elegantní čtyřicátnice, si do bytu pozve opraváře Connelyho k neexistující závadě na radiátoru. S obtížemi, ale nakonec přece se jí podaří překonat Connelyho pedantskou pomalost a vysvětlit mu, že nejde o topení, ale že ho panička svádí. Mohlo by to dopadnout podle plánu, kdyby se Connely nepodíval do skříně, kde oblečený do ženských šatů dřepí pan Griffin a pozorováním, co se děje v ložnici, hodlá podpořit svoje libido. Connely by rád uprchl, ale manželé jsou připraveni i na takovou situaci a vydírají ho kompromitujícími fotkami – Connely se totiž rád dívá lidem do oken, do ložnic a koupelen. Connely ale má také svoje potřeby, aby začal fungovat, takže se musí schovávat za záclonou, zatímco pan Griffin je ve skříni a paní Griffinová si hraje na bezbrannou francouzskou šlechtičnu

připravenou k extatickému poplenu. Než k něčemu dojde, zjistí se, že ve druhé skříni je ukrytý zloděj, takže ten by možná mohl nahradit nemožného Connelly. Nicméně i zloděj má své libůstky, protože toho vzrušuje představa španělské uklízečky od nich z káznice. Scénář sexuálních fantazií se neustále přepisuje (ještě jednou když do děje vstoupí sestra paní Griffinové), ale žádná z nich se nerealizuje.

Nakonec se sestry pohádají, zloděj využije zmatku a tiše se vytratí, odejde i sestra. Teď ale má i Connelly, který už hrál venkovského primitiva i psa, všeho po krk a ani hrozba ztráty zaměstnání a dobré pověsti ho nezajímá a práskne za sebou dveřmi. Griffinovi zůstávají sami. Nezbyvá jim, než zkusit, jestli to nepůjde starými metodami, pouze ve dvou.

Christian O'Reilly (Velká Británie)

SANCTUARY (ÚTOČIŠTĚ)

6 m, 3 ž

komedie

Larry a Sophie jsou do sebe zamilovaní a rádi by spolu strávili nějaký čas o samotě. Oba ale mají poruchu intelektu, takže jsou pořád pod dozorem. Navíc dokud nejsou právoplatně sezdáni, pohlavní styk je pro ně dokonce nelegální. (Hra vznikla v roce 2012 na míru souboru v irském Galway, který pracuje s týmem herců postižených Downovým syndromem. Po divadelním úspěchu - prem. v říjnu 2012 v rámci Fringe Festivalu - následovalo filmové zpracování oceněné několika cenami z různých festivalů.)

Překonávání překážek, jakkoli vážné se zdají být, je vždycky dobrou záminkou pro komedii, zde dobře využitou. Výjimečná příležitost nastane během výletu do kina. Larry obětuje svoje úspory a podplatí vychovatele Toma, aby jeho a Sophii zavedl do hotelu, kde jim pronajme pokoj. Všechno má proběhnout nenápadně, zatímco ostatní sledují film a užívají si volnosti, které jim dává tma zhasnutého sálu. Zmizení zamilovaného páru se samozřejmě nepodaří udržet v tajnosti a taky představy vychovatele, že Larry si chce se Sophií pouze v klidu popovídat, že ukážou jako velmi naivní. Tom Larryho vybaví aspoň prezervativem, který se ale nepodaří použít. Do hotelu se nakonec přihnou celá parta a Larry a Sophie se s radostí podělí o své nově nabyté zkušenosti. Aby svůj čin legalizovali, uspořádají na místě „svatbu“. Věc se ale zkomplikuje, Sophie dostane epileptický záchvat a ženich se musí rychle rozhodnout, co udělat – když zavolá pomoc, vše prozradí a už se neuvidí, když nezavolá, dává v sázku Sophiino zdraví, možná i život.

Michael McKeever (USA)

OPEN SEASON (JEDEME DÁL)

3 m, 2 ž

komedie

Divadelní legenda a starý harcovník Edmund vyhlásil svůj bankrot a prosí o pomoc. Slavná herečka Mallory, jeho dcera, mu vyčítá, že se o ni nikdy nestaral. Její syn Christian, který je zároveň i jejím manažerem, stojí na straně dědečka. Edmund se po infarktu přestěhuje ke své dceři a vnukovi. Již je uzdravený a čilý a vrací se na jeviště jako král Lear – vedle své dcery Mallory. Zkrátka opět slaví triumf.

James Sherman (USA)

ROMANCE IN D (ROMANCE V "D")

2 m, 2 ž

komedie

Isabel nejenže po deseti letech manželství opustí manžel, navíc přijde i o práci. Její soused Charles, který je přesvědčený single, jí zabráni v sebevraždě a tím začne jejich přátelství. Avšak sblížit se nečekaně začnou i Isabelin otec a Charlesova matka, oba ovdovělí...

Německy psaná dramatika

Roland Schimmelpfennig (Německo)

DIE BIENE IM KOPF (VČELA V HLAVĚ)

3 herci

snová hra pro děti od osmi let

Jeden z nejhranějších německých autorů se tentokrát pustil do dosud neprobádané oblasti své tvorby: napsal hru pro děti od osmi let. Hlavní hrdinou je malý chlapec, kterému rodiče alkoholicí neumožňují zrovna šťastné dětství. Život mu připravil více starostí, než může dítě unést – ale chlapci naštěstí zbývá ještě svět fantazie. Diváci s ním prožijí jeden dlouhý den plný útrap, kterým však dokáže čelit velmi originálním způsobem: promění se ve včelu. Jestli doopravdy, nebo jenom jako, to už autor přenechává představivosti publika. Ve své první hře pro děti autor využívá typické schimmelpfennigovské postupy, především pak hravou, nenápadně zcizující vyprávěcí formu, která mu umožňuje rozvíjet obraz každodenního světa překvapivě obohaceného o fantazijní, kouzelnou dimenzi.

Hra byla nominována na **Mülheimer Theatertage 2017** v kategorii dětských her. Premiéra proběhla v listopadu 2016 v divadle Consol Theater Gelsenkirchen.

Lutz Hübner, Sarah Nemitz (Německo)

WUNSCHKINDER (PLÁNOVANÉ DĚTI)

2 m, 4 ž

Jaká přání si projektujeme na své opečovávané a v blahobytu vyrůstající děti? Jak se mladí lidé vyrovnávají se světem, který nabízí přešvihlé možnosti, jak se uplatnit? Jakou roli hrají jejich rodiče? Kdo určuje, co jsou životní cíle a šťastný život? A co děti, které jsou naopak neplánované?

Tyto a další otázky si klade tato „měšťanská tragikomedie“. Dobře situovaní rodiče Gerd a Bettine chtějí pro svého syna samozřejmě to nejlepší. Marcovi je devatenáct, má po maturitě, ovšem do dalšího studia či do práce se mu nechce, potlouká se od ničeho k ničemu, vyjídá rodičům ledničku a spí nebo chodí na párty. Jeho bezcíllost leze na nervy jeho plně zaměstnanému otci, inženýrovi nadnárodní společnosti, i jeho matce, takže oba mu neustále opakují, že je budižkničemu. Matka si vyčítá předchozí výchovu, nepomáhají výhružky, tlak ani diskuze.

Nastane však změna, Marc má novou přítelkyni, devatenáctiletou Salmu, která je přesný opak jeho samého: pomáhá nemocné matce v domácnosti, angažuje se v různých bohubilých projektech, dohání maturitu, protože musí stále pracovat. Taková samostatnost Marca inspiruje, k velké radosti jeho rodičů. Mladý pár plánuje dokonce společné bydlení, když tu nastane zvrát - Selma přijde do jiného stavu. Marcovy rodiče se rozhodnou zakročit a ještě více a bez empatie se snaží prosadit své vlastní představy o životě. Salma dítě potratí. Tím vším se napjaté vztahy ještě zhorší, Marc odjede studovat do jiného města a pomalu se se Salmou rozejdou. Vykročení do nového života je bolestné, nicméně potřebné: Marc přestane komunikovat i s rodiči, kteří poté odjedou za prací do Asie...

„Výborná hra pro všechny, kdo chtějí vidět na divadle všednodenní problémy naší společnosti. Zábavné, přesně odpozorované, s mnohotvárnými rolemi, které zjevně herce baví.“ (nachtkritik).

Hra autorů úspěšné hry *Úča musí pryč!* vznikla na zakázku Schauspielhaus Bochum, kde byla také v květnu 2016 uvedena.

Daniel Kehlmann (Rakousko)
HEILIG ABEND (ŠTĚDRÝ VEČER)

1 m, 1 ž
komorní drama

Štědrý den, do půlnoci zbývá hodina a půl – a přesně devadesát minut má policie na to, aby odhalila chystaný teroristický útok. Vyšetřovatel Thomas je přesvědčen, že profesorka filosofie Judith se se svým exmanželem rozhodli na sklonku Štědrého dne odpálit bombu. Ručičky hodin ve výslechové místnosti kvapně odměřují čas, který má Thomas na to, aby podezřelou přiměl k doznání. Rozehrává se napínavý psychologický souboj mezi dvěma hlavními (a jedinými) protagonisty hry...

Jde o střet plný zvratů, v němž se hlavní zbraní stává přetvářka a umění skryté manipulace. Na čí straně je vlastně pravda? Thomas mohl na základě ne zcela průkazných důkazů dospět k chybnému závěru. Byla by Judith skutečně schopná aktivně rozpoutat teror, aby upozornila na bezútěšné poměry ve světě, nebo se na to zmůže jenom na papíře?

Drama Daniela Kehlmana přivádí na scénu vypjatý konflikt dvou výrazných, rovnocenných individualit. Stěžejní otázkou tak až do poslední minuty zůstává: kdo s koho?

Text nabízí výraznou hereckou příležitost pro oba představitele. Hra měla premiéru v únoru 2017 ve vídeňském Theater in der Josefstadt.

Heinrich Böll, Thomas Jonigk (Německo)
ANSICHTEN EINES CLOWNS (KLAUNOVY NÁZORY)

5 m, 4 ž (premiérové obsazení)
dramatizace románu

Hans je klaun, oficiálně komik, je mu 27 let a není poplatný žádné církvi. Je synem velkého průmyslníka, podnikajícího s hnědým uhlím, který vlastní miliony. S hotovostí jedné marky přemýšlí o svém životě, momentální situaci a o příčině, která jej do této situace přivedla. Dojde k závěru, že na vině je jeho rodina, společnost, církev a stát.

Vztah Hanse Schniera a jeho přítelkyně Marie je minulostí, Hans je ho však nemůže zbavit. Je neustále pronásledován nočními můrami, obrazy a postavami, ze svého dřívějšího života. Ty v něm běsní a on začíná běsnit navenek. Ze své vnitřní emigrace začíná ventilovat ven svá kritická měřítka na německou poválečnou konzervativní společnost, řízenou křesťanskodemokratickými pokrytci a nepotrestanými fašisty. Přesvědčený o své pravdě požaduje pravdu tam, kde dle jeho názoru chybí. Nechtěné vzpomínky se mu stále vracejí a on se snaží najít odčinění v boji proti pánbíčkářství katolických funkcionářů a jejich věřících, vypočitatelnosti kulturní branže nebo výnosnému oportunistu velkoměstských rodičů. Zejména jeho matka, jež obětovala v posledních válečných dnech svou dceru Vůdci, pro něj zosobňuje chladnou a prolhanou poválečnou společnost. Protimluvy svého vlastního chování však nechce Schnier vidět. Tomuto samozvanému nonkonformistovi se však aspoň zdaří postavit proti kritizované společnosti živoucí alternativu...

Premiéra Jonigkovy adaptace proběhla v únoru 2017 ve Schauspiel Köln k autorovu 100. výročí narození.

Stefanie de Velasco, Catharina Fillers (Německo)
TIGERMILCH (TYGRÍ MLÍKO)

2 ž
dramatizace románu / hra pro mládež

Nini a Jameelah (dcera přistěhovalců) žijí na stejném sídlišti, jsou to nerozlučné kamarádky a myslí si, že jsou ve svých čtrnácti letech dospělé. S pruhovanými dlouhými podkolenkami až nad stehna vyráží nacvičovat do města svůj projekt, který nazvaly „odpanění“. Míchají si na školním záchodě drink z mléka, levného koňaku a džusu, jemuž říkají Tygrí mlíko.

Je léto, které mohlo být jejich poslední společné. Letní flirtovací dobrodružství totiž končí tragédií – kamarádky se stanou nechtěnými svědky krevní msty končící smrtí. V rodině jejich kamaráda Amira. Náhle se vše otočí, veškeré plány jsou pryč a dívky jsou nuceny vzít vlastní životy do svých rukou jakožto nepohodlné svědkyně hrozných událostí.

Děj v mnohém připomíná tematicky podobně laděný příběh o road movie dvou německých pubertáků Německem – *Tschick* (česky *Čik*) německého autora W.Herrndorfa.

Román o dospívání, přátelství a lásce z roku 2013 se setkal s příznivými kritikami, autorka (1978) za tento svůj knižní debut získala literární cenu Prenzlauer Berg. Dramatizace pro dvě herečky byla uvedena v říjnu 2014 v divadle Comedia Colonia v Kolíně nad Rýnem.

Konstantin Küspert (Německo)

EUROPA VERTEIDIGEN (HÁJIT EVROPU / OBRANA EVROPY)

5 m / variabilní obsazení, nejméně 5 herců.

politická revue

Seznamte se Jonathanem, Aishou, Olivierem, Heinrichem a Konstantinem. Společného nemají skoro nic, tedy kromě jednoho: všichni jsou občany Evropské unie. A uvědomují si, že tato politická organizace, jež po válce znamenala naději pro tolik lidí, se ocitla na rozcestí. Vyjadřují se proto ke kladům a záporům EU a snaží se nabídnout konstruktivní řešení, jak s ní v dnešní převratné době naložit. Autor tyto politicky zatěžkané monology odlehčuje humorně pojatými scénami z evropské historie, na jevišti tak přivede nejen vojáky z druhé světové války, ale také Vikingy či římské legionáře. Nabídne také vizi z blízké budoucnosti a ani u mýtických kořenů se nezastaví: celou hrou se proplétá příběh krásné princezny Evropy, matky všech Evropanů. Küspertova politická revue vytváří překvapivé paralely mezi stěžejními událostmi starého kontinentu, a odráží tak palčivou potřebu diskuze o problémech současné Evropy.

Premiéra hry proběhla v říjnu 2016 v ETA Hoffmann Theater Bamberg. Hra vyhrála v roce 2017 diváckou cenu na festivalu Mülheimer Theatertage.

Nele Stuhler(ová) (Německo)

FISCHE (RYBY)

3 herci

absurdní komedie

E a Ryba spolu mají zvláštní vztah. Jsou přesvědčeni, že nemohou opustit své byty, pestrý svět venku pro ně zůstává pouze tušením, holografickým zábavným parkem, do něhož, jak se domnívají, nemají vstupenky. Nedá se dosáhnout ani nejbližšího okolí a až kolemplovoucí kapr jim navrhne, zda se nechtějí sestěhovat do společného bytu. E a Ryba to ovšem nevnímají jako vytoužené rozšíření svých obzorů, nýbrž jako ohrožení jejich osamělé intimity jakožto „nejmenší etické jednotky“. Nezbyvá než čekat na klimatickou změnu, která by vytvořila pro oba vhodný biotop. E narostou žábry a vztah s Rybou se již nezdá být tak pošetilým nápadem.

Jde mj. o skličující vizi světa, na němž stoupá hladina moře. Existenciální komedie zpodobňující touhu po výjimečnosti a strach z budoucnosti světa očima kapra.

Autorka za tuto hru získala v roce ocenění Münchner Förderpreis, je členkou různých uměleckých skupin a pracovala i pod hlavičkou Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz poté, co vystudovala divadelní vědu v Gießenu.

Frank Pinkus, Kay Kruppa (Německo)

DIE LEGENDE VOM GLÜCKLICHEN CAFÉ (LEGENDA O ŠŤASTNÉ KAVÁRNĚ)

3 m, 3 ž

melancholická komedie

Většina hostů „Šťastné kavárny“ jsou štamgasti a míst je pro ně útočištěm před hektickým světem maloměsta. Setkávají se zde např. nezaměstnaný a neustále špatně naladěný zubař a jeho žena, chudý lůzr, slepý autor detektivek či majitelka seznamky. Hostinské Doris se svěřují se svými trápeními a láskami. Ventilují se zde vášnivá vzplanutí, usmiřují se zde hádky a rozepře. Jenomže kavárna je na pokraji krachu. Kam by všichni štamgasti chodili? Nebo se přes všechny rozbroje dohodnou a společnými silami udrží milovanou kavárnu při životě?

Melancholická maloměstská komedie vypráví moderní pohádku o soudržnosti a lidskosti ve stále více anonymním světě. Premiéra proběhla v roce 2010.

Folker Bohnet, Alexander Alexy (Německo)

TANGO UNTERM REGENBOGEN (TANGO POD DUHOU)

2 m, 2 ž

taneční komedie

„Tango jsou dvě vážné tváře a čtyři nohy, jež se baví. Tanec je odevzdání se vášni z hudby. A tango je hrdost. Po tangu už nepotřebuješ se svou partnerkou spát, protože jsi to právě udělal.“

Anne a Martin sice oslavili s přáteli zamilovanou svatbu, tento atraktivní pár je sice zamilovaný, avšak do vztahu začne pronikat nespokojenost a krize. Anne podezírá Martina z homosexuality, její kamarádka si začíná myslet na otevřené manželství. Poslední šancí je kurz tanga, kde by dámy znovu našly své partnery. A tak najde nešťastný Martin vášeň pro tango v kurzu syna manželčiny kamarádky, optimistického gaye Simona.

Moderní dynamická komedie o předsudcích a o liberálních měšťácích, kteří narážejí na hranice své tolerance a protančí se až k lepším názorům na svět kolem sebe. Herci by měli umět tančit tango.

Peter Limburg (Německo)

WILDE ORCHIDEEN (DIVOKÉ ORCHIDEJE)

2 ž

Annu začal po dlouholetém manželství podvádět manžel. Anna se domnívá, že rivalkou je mladší Christine a cestou k ní začne pomýšlet na vraždu. S úmyslem pomstít se Christine riskuje dokonce i autonehodu a skončí v Christinině obýváku.

Od té chvíle se vše odvíjí naprosto jinak, než očekávala. Hra o dvou ženách, v níž se z počátečních sokyň stanou přítelkyně, jež vyrazí za novou svobodu.

Autor (1957) pochází z německého Trieru, studoval germanistiku, teologii a politologii, píše také povídky, skeče, glosy a satirické texty, v nichž nezapře talent pro chytrý bulvár.

**LISTY Z AURA - PONTU
IV/2017**

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2017
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Klára Vajnerová, Adéla Vondráková.